

ÇOCUK ŞİİRLERİ GÜLDESTESİ

Konu çocuk olunca, bir kuş hemen uçuveriyor bir yerlerden, bir gül açveriyor, bir tomurcuk patlayveriyor sessizce.

Dergimizin nisan sayısında, konu çocuk olunca edebiyatımızdaki çocuk şiirlerinden bir demet sunmak istedik sizlere. Seçkiyi hazırlarken üç, beş, on, yirmi derken yüzlerce şiir birikiminin ortasında bulduk kendimizi. Seçmek o kadar kolay olmadı. Edebiyatımızda çocuk imgesiyle yazılmış birbirinden güzel o denli çok şiir vardı ki. Çocuğa yazılmış, çocukça yazılmış, büyüklerin çocukluğu hatırlayışla yazdıkları yüzlerce şiir.

Olabilmişince kuşatıcı olmaya özen göstererek sizler için küçük bir Çocuk Şiirleri Güldestesi hazırladık. Bu güldestede, dergimizin sınırlılıklarını da dikkate alarak, edebiyatımızın çocuk şiirleri birikiminin küçük bir özetini vermeye çalıştık. Şiirleri seçerken olabilişince nesnel olmaya, edebiyatımızdaki çocuk şiirleri birikiminin tüm renk ve desenlerini vermeye özen gösterdik.

Eksikliklerimizin olduğunun bilincindeyiz. Kuşkusuz daha kuşatıcı, daha seçici olunabilirdi. Ne var ki, ne denli nesnel olunursa olunsun, edebiyat seçiciliğinin öznel bir yanı da var.

Amacımız bir güzelliği paylaşmaktır. Umarım sizler de beğeniyle okuyacaksınız.

Ali KARAÇALI

Habersiz

Alaaddin ÖZDENÖREN

Çocuk uykusunda gülüyor
Yılların acı çığığından habersiz
Elleriyle oynuyor karanlıklar
Sessiz sessiz.
Ah bebem
Rüzgâr saçlı bebem
Bilsen insanların hâlini bir
Bu kara yalnızlıkta körelen
Işık benimdir.
Bu uzayıp giden yolda
Ağlayıp ağlayıp da
Aklımı sokmuşum girdabına
Yaşamamın.
Çocuk uykusunda gülüyor
Yılların acı çığığından habersiz
Elleriyle oynuyor karanlıklar
Sessiz sessiz.

Küçük Akıncılar

Ali Akbaş

Kırda at yayan çocuklar,
Ufacıklar, ufacıklar.
“Korucu var! Korucu var!”
Der demez hep kaçıştılar.
Canım küçük akıncılar.
Bir dört nal ki şakır şakır,
Görenin gözü kamaşır,
Tüyden hafif taştan ağır,
Her at bir bahadır taşır,
Canım küçük akıncılar.
Rüzgârlarla yarışır;
Rüzgârlarla karışır,
Ve sonunda erişirler,
Canım küçük akıncılar.
Belli o soyun bir kolu,
Belli babasının oğlu,
Kırda at yayan çocuklar.

Bir Zamanların Şarkısı

İsmail Karakurt

Çocuktum
çöpten bir at yaptım
yaprakları kanat yaptım
uçtum gül bahçelerine
çocuktum
güneşi seyre çıktım
balkonları yıktım
kaçtım gül bahçelerine
çocuktum
küçük bir ildim
kendimi yusuf bildim
açtım gül bahçelerine
çocuktum
anber taşıyan yeldim
ne yaman seldim
taştım gül bahçelerine
çocuktum
annemi çok yordum
gökyüzünde kuşlar gördüm
koştum gül bahçelerine

Sevinç

İsmail Uyaroğlu

Sarılp birbirinize çocuğunuzla
Uyudunuz mu hiç?
Akan uyku değil sanki aranızda
Uyku hafifliğinde bir sevinç

Küfe

Mehmet Âkif Ersoy

.....
Genişçe bir küfe yatmakta, hem epey eski,
Bu bir hamal küfesiymiş... Acep kimin? derken;
On üç yaşında kadar bir çocuk gelip öteden,
Gerildi tekmeyi indirdi öyle bir küfeye;
Tekermeker küfe bitâb düştü tâ öteye.
“-Benim babam senin altında öldü, sen hâlâ

Ufacıklar, ufacıklar.

Ve Çocuklar

A.Kadir

Dayanmak onlara düştü,
Onların hâline ağlamak bize.
Seninle daha çok konuşuruz,
Böyle birbirimizden uzak,
Böyle kendi kendimize.
Topraktan ekmek.
Pancardan şeker.
Tezgâhtan çulâki.
Ama gene insanların ekmeği yok.
Ama gene çocuklar kemik veremi.
O çocuklar,
Karlar içinde,
Feshane yolundalar,
Üşümüş kuşlar gibi.

Çocuklar Nerde

Arif AY

sana anlatacaklarım var
otur
bir bardak su biraz zeytin
gözlerin/tüm sevincin
önce sofrayı kur
bak/gördün mü
nasıl sıcacık ekmek
sevenin yüreği/elimin emeği
nerede kaldı bunlar
–oyundalar/gelirler şimdi
saklama yüzündeki ikircimi
bir çatırtı/zaman durdu
işte oyun
onlar vuruldu
biraz gözyaşı biraz tuz
ekmeğim sokaklarda
sofrayı kaldır

Masallarla

Arif Nihat ASYA

Benim de bir annem olsa annemin
Beşiğini seve seve sallardım;
Gülse güller açılırdı içimde
Ve ağlasa inci inci ağlardım.
Işılda ey mavi saray ışılta:
Pırl pırl şehnişinler, kapılar...
Senin kırk gün, kırk gecelik düğünün,
Benim kırk gün, kırk gecelik yasım var.
Sesler gelir sarnıçların dibinden:
Çıkayım mı, çıkayım mı? Çık da gör!
Bir yıkılmış, bir yıkılmış yerdeyiz...
Daha neler yıkacaksın yık da gör!
Çağlar yüksük dolusuymuş ve hayat
İki iğne bir çuvaldız boyu yol...
Söyle anne: Neye yarar niçindir
Demir çarık, demir asâ, demir kol?
Oğlun oldum ey anneler annesi...
Türküce de masalca da bilirim
Şehnişinden sarkıtırsan saçını

Kurumla yat sokağın ortasında böyle daha!"
O anda karşığı evden bir orta yaşlı kadın
Göründü:

"Ah benim oğlum, gel etme kırma sakın!
Ne istedin küfeden yavrum? Ağzı yok, dili yok,
Baban sekiz sene kullandı... Hem de derdi ki:
"Çok
Uğurlu bir küfedir, kalmadım hem yüksüz...
Baban gidince demek kaldı âdeta öksüz!
Onunla besleyeceksin ananla kardeşini.
Bebek misin daha öğrenmedin mi sen işini"
Dedim ki ben de:
"Ayol dinle annenin sözünü."
Fakat çocuk bana haykırdı ekşitip yüzünü:
"Sakallı, yok mu işin? Git cehennem ol
şuradan!
Ne durlanıp duruyorsun sabahleyin oradan?
Benim içim yanıyor, dağ kadar babam gitti..."
"Baban yerinde adamdan ne istedin şimdi,
Adamcağız sana, bak halince söylerken..."
"Bırak Hanım, o çocuktur, kusura bakmam ben
Adın nedir senin oğlum?"
"Hasan."
"Hasan dinle.
Zararlı sen çıkarsın bütün bu hiddetinle.
Benim de yandı içim anlayınca derdini...
Fakat, baban sana ismarlayıp da gitti sizi.
O, bunca yıl çalışıp alınının teriyle seni
Nasıl büyüttü? Bugün, sen de kendi kardeşini,
Yetim bırakmayarak besleyip büyütmelisin."
"Küfeyle öyle mi?
"Hay hay! Neden bu söz lâkin?
Kuzum ayıp mı çalışmak, günah mı yük
taşımak?
Ayıp; dilencilik, işlerken el, yürürken ayak."
"Ne doğru söyledi! Öp oğlum amcanın elini:
"Unuttun öyle mi? Bayramda komşunun
gelini:
"Hasan dayım yatı mekteplerinde zabittir;
Senin de zihnin açık... Söylemiş olaydık bir...
Koyardı mektebe... Dur söyleyim" demişti hani?
Okutma sen de hamal yap bu yaşta şimdi beni!"
Söz anladım ki uzun, hem de pek uzun sürecek;
Benimse vardı o gün bir çok işlerim görecektim;
Bıraktım onları, saptım yokuşlu bir yoldan.
Ne oldu şimdi acep, kim bilir, zavallı Hasan?
.....

Bir İlkbahar Şiirine Başlangıç

Melih Cevdet Anday

Hava ne kadar güzel öğretmenim
Yollar ağaçlar kuşlar ne kadar güzel
Yer yüzü pırl pırl öğretmenim.
Gizlisi saklısı kalmamış dünyanın
Nesi var nesi yoksa dökmüş ortaya
Bütün bitkiler, bütün hayvanlar, bütün taşlar
Sürüngeçler, konglomeralar, serhaslar
Hepsi hepsi ortada öğretmenim.
Ne olur biz de gidelim
Burda kalsın kitaplar

Saçlarına tırmanarak gelirim.

Sevginin Önünde

Ataol Behramoğlu

Bütün insanları dostun bil, kardeşin bil kızım
Sevincin ürünüdür insan, nefretin değil kızım
Zulmün önünde dimdik tut onurunu
Sevginin önünde eğil kızım

Güneş Daldan Dala

Haylaz Çocuk

Beşir AYVAZOĞLU

Hangi tanıdık rüzgârla gelir
Bu yeni doğmuş çocuk kokusu
İçimizde doludizgin kısraklar
Uzaktan uzağa çağıldayan su
Gökyüzü diri çiçekler açar
Öper penceremi dal uçlarınd
Güneş daldan dala haylaz çocuk
Binlerce yıldız avuçlarında

Oğlum Mehmede

Ağaçlarımızı Takdim Ederim

Bedri Rahmi Eyüboğlu

Şu karşığı yeşil yumağa ağaç derler
O da senin gibi elimizde büyüdü
Yalnız ne altını kirletir
Ne de öksürürdü.
Biz bu ağaçları uzak ormanlardan getirdik
Meyveleri zehir zıkkım
Dalları diken içersinde,
Köklerini köstebekler kemirirdi
Biz bu ağaçlara evlât gibi baktık tosunum
Onlar da bizden hiçbir şey esirgemediler
Ne bir mevsim atladılar
Ne bir hasat gizlediler
Bir gün gölgelerine evlerimizi kurduk
Dallarına salıncaklar,
Cıvıl cıvıl kuşlar dadandırdık yuvalarına
Biz ölüirken hakkımızı helâl ederiz ağaçlara
Onlar da arkamızdan kendi dillerince
Helâl olsun derler.

Futbol Oynayan Çocuklar

Cahit Koytak

Yağmurlu bir gün
Dışarda futbol oynuyor çocuklar
Uykularından balçık akıyor
Umulmadık goller peşinde hepsi
Ve yağmur yutuyor bütün golleri
Yağmurlu bir gün
Dışarda futbol oynuyor çocuklar
Karanlık sofalarda morfin alıyor anneleri
Ah bir bilseler olup biteni
Ve yağmur yutuyor bütün golleri
Yağmurlu bir gün
Dışarda futbol oynuyor çocuklar
Gülleler taşıyorlar ayaklarında
Hırsından ağlıyor kimileri
Ve yağmur yutuyor bütün golleri

Burda kalsın iğneli karafatmalar
Kollarından bacaklarından gerilmiş kurbağalar
Burda kalsın hepsi
Bomboş kalsın evler okullar
Hapishaneler, hastahaneler...
Öğretmenim, sevgili öğretmenim
Sırtımıza alırsız hastaları
Kim bilir ne özlemişlerdir kırları
Ya mahpuslar?
Ne sevinirler kim bilir
Sarılıp sarılıp öperler adamı.

Çocuk Kalbimdeki Kuş

Mustafa Ruhi Şirin

Her kuşun güzel adı
Ve iki kanadı var
Çocuk kalbimdeki kuş
Kuş demek uçmak demek
İstiyorsan seninle
Adımı paylaşırım
Çocuk kalbimdeki kuş
Binlerce kuş taşıyım
Uçmak mavi bir türkü
Kanadında gözüm var
Çocuk kalbimdeki kuş
Benim de gökyüzüm var
Yıldızından uzuyor
Gök ağacın dalları
Çocuk kalbimdeki kuş
Nerde kuş masalları
Kuşumla aramızda
Aşk ırmağı akıyor
Çocuk kalbimdeki kuş
Kime gül bırakıyor
Yolların bittiği gün
Anneme bir şiir sun
Çocuk kalbimdeki kuş
Benim çocukluğumsun

Okul

Melisa Gürpınar

ben derse kalkmış bir çocuğum
korku ve heyecanla
durmadan anlatıyorum
kapıcı beşir
elindeki pirinç çanı çala çala
dolaşiyor dışarıda
öğretmenim inatçı
ille de bir not vermek istiyor bana
açtırmıyor kapıyı
anlat çocuğum diyor
anlat bakalım
ah şu an bir kedi miyavlasa
gülsek
ya da nal sesleri dolsa sınıfa
haritalar canlansa
sepetimde patates yemeği var
bir de portakal
nedense sınıfın en çalışkanı oluyor
oğlanlar

Yağmurlu bir gün
Dışarda futbol oynuyor çocuklar
Top yukardayken uyukluyorlar
Tempo o kadar ağır
Ve çekilmez ki
Hakem düdüğüyle durmadan
Oyuna çağırıyor düşenleri
Ve yardıma melekleri
Ve yağmur yutuyor bütün golleri
Yağmurlu bir gün
Dışarda futbol oynuyor çocuklar
Azgın kamçısıyla sonbahar
Dövüyor akasyaları iğdeleri
Gövdeleri boşluğa savuruyor oyun
Ve çocuklar kaynayan toprağı tirmalyorlar
Kararan göğü
Gözümüzdeki kalın perdeleri...
Ve yağmur yutuyor bütün golleri

Çocuğum

Cahit Kulebi

Benim küçük eşkıyam, yavru ceylan
Bu zayıf kolların, bacakların
Gün geçtikçe büyür, kuvvetlenir
Dalları gibi ağaçların
Öyle bir fırla ki sokaklara
Gölgen yetişmesin
Duvar diplerine seril uyu
Vücudun güneşlensin
Çiçekleri kokla
Rüzgârı çek ciğerlerine
İşlesin körük gibi
Aydınlık pencereler yanarsa
Öyle ıslıl ıslıl yansın gözlerin
Rüzgâr gibi, yelken gibi ol
Şehri inletsin türkülerin
Bak dünyamız da güzel, ay ışığı da
Geceler de gündüzler de güzel
Gel hep beraber büyüyelim
Ağacığın gel
Benim küçük eşkıyam, yavru ceylan!
Bu zayıf kolların, bacakların
Bir gün gelir büyür, kuvvetlenir
Dalları gibi ağaçların

Hatırlama

Cahit TANYOL

Beyaz uykusunu sevdiğim çocuk
Alnında geceden arta kalan düş
Ve dudaklarında ıslak bahçelerin
Anılarında kalan gülüş
Uyu sıcak yıldızlar altında
Artık
Ne sedef dağlarına özlem çektiğimiz Ay'da
O gençlik günleri var ömrümüzün
Ne de yeşil ışıklı yüzün
Gülümser salıncakta
Belki şimdi saçların ak
Ve yüzün kırış kırış
Hâlâ durur mu bakışlarında acep

atilla var enis var
yanakları al al saçları kolonyalı
va kolalı beyaz yakalarıyla
seviyorum onları
öğretmen dersi bitirmiyor
görüyorum bir gözyaşı seli ve kara bulutlar
göç yollarını izleyerek
geliyor üstüme doğru
ben öğrendiğimi hemen unutuyorum
ve ezberlediğimi de öyle karışık anlatıyorum ki
devrilmiş bir kova su gibi
kimse kullanamıyor bir daha sözcüklerimi
ama hâyal bilgim pekiyi

Kuş Renkli Çocukluğum

Mevlânâ İdris Zengin

Dinle Gambito söyleyeceklerim var
Kalmadı artık
Dağlara yaslandığımız akşamlar
Babamızın dönmesini beklerken
İşaretlediğimiz zamanlar
Kalmadı kalmadı
Pencereden bizi gözleyen ağaçlar
Şimdi saklanmıştır bütün kapılar Gambito
Üşüyoruz kimseler aldırıyor
Ellerimiz sevgili ellerimiz
onlar bile yabancı
Hey Gambito biz kimiz
Seni alıp giden
Beni alıp giden
Kim böyle her akşam

Kız Çocuğu

Nazım Hikmet

Kapıları çalan benim
kapıları birer birer.
Gözünüze görünemem
göze görünmez ölümler.
Hiroşima'da öleli
oluyor bir on yıl kadar.
Yedi yaşında bir kızım
büyümez ölü çocuklar.
Saçlarım tutuştu önce,
gözlerim yandı kavruldu.
Bir avuç kül oluverdim,
külüm havaya savruldu.
Benim sizden kendim için
hiçbir şey istediğim yok.
Şeker bile yiyemez ki
kâat gibi yanan çocuk.
Çalışıyorum kapınızı
teyze, amca, bir imza ver.
Çocuklar öldürülmesin
şeker de yiyebilsinler.

Ağlayan Çocuklar

Necip Fazıl Kısakürek

Kafesli evlerde ağlar çocuklar,
Odalarda akşam olurken henüz,
O zaman gözümün önünde parlar,

O ürkek ve mutlu yalvarış
O eski bahçe
O gözlerindeki duman duman yeşil
Bir görsem seni
Giysen rüzgârda savrulan
o basma elbiseni
Başımızın üstünde akıp giden
Kuş sürülerine karışacakmışın gibi
Tutsam yine sımsıkı ellerinden
Silinse yılların ağırlığı
Beyaz uykusunu sevdiğim çocuk
Güz mevsimi...
anılar darmadağın...
Ve fecirler burkulan karanlığın
Son hikâyesiyle kaldı uzakta
Akan su düğümlemiyor neden...

Çocukluk

Cahit Sıtkı Tarancı

AffanDede'ye para saydım
Sattı bana çocukluğumu.
Artık ne yaşım var, ne adım;
Bilmiyorum kim olduğumu.
Hiçbir şey sorulmasın benden;
Haberim yok olan bitenden.
Bu bahar havası, bu bahçe;
Havuzda su şırl şırlıdır.
Uçurtmam bulutlardan yüce,
Zıpızplarım pırıl pırıldır.
Ne güzel dönüyor çemberim;
Hiç bitmese horoz şekerim!

Anlamak

Cahit Zarifoğlu

Bazen anlıyorum
Bazen anlamıyorum
Annemi
Babamı
Ninemi
Annem şöyle der
Göstererek beni
–Cin gibi maşallah
Cin ne demek
Gibi ne demek
Babam diyor ki
Bana bakarak
–Altını üstüne getirmiş
Evin
Hiç yapabilir miyim
Dediklerini
Ninemse der bana
–Topaç gibi
Bir dedem
Açık insan
Pek de zeki
Dilinden bal akar
Attaya gidelim der
Göz kırpar
Okşar
Sever

Buruşuk, buruşuk, ağlayan bir yüz.
Ne vakit karanlık kaplasa yeri
Başlar çocukların büyük kederi;
Bakınır, korkuyla dolu gözleri:
Ya artık bir daha olmazsa gündüz?
Gittikçe kesilir derken sedalar,
Gece; bir siyah el gözümü bağlar;
Duyarım, içime sığınmış, ağlar,
Bir ufacak çocuk, bir küçük öksüz...

Çiğdemli Türkü

Nihat Behram

Nar çocuk
Acar çocuk
Dal olur
Açar çocuk
Dişleri
Erik erik
Isırır
Uçar çocuk
Bakışı
Yavru geyik
Yüzünde
Saçar çocuk
Ay doğar
Kumrulanır
Uykuda
Naçar çocuk
Gün olur
Çiğdemlenir
Dağlara
Kaçar çocuk.

Bayram

Orhan Veli

Kargalar, sakın anneme söylemeyin!
Bugün toplar atılırken evden kaçıp
Harbiye Nezaretine gideceğim.
Söylemezseniz size macun alırım,
Simit alırım, horoz şekeri alırım;
Sizi kayık salıncağına bindiririm kargalar,
Bütün zıpızplarımı size veririm.
Kargalar, ne olur anneme söylemeyin!

Çocuk

Osman Sarı

Ey çimenler üzerinde
Bize el sallayan çocuk
ayakta zor duran çocuk
İşte birden düşüverdin
Bir çiçek daha düşmüş
Gibi çiçekler üstüne
Bugün geçiyorken burdan
Bir tren penceresinden
Ansızın gördüm seni
Ey çiçekler arasında
Bize el sallayan çocuk
Ayakta zor duran çocuk
Ne kadar tazedir şimdi
Üstüne bastığın çimen

Bir de gıdıklar
Dedemi çok anlıyorum

Kentlerde Yaşayan Çocuklar Da Oyun Oynamak İster

Eray Canberk

kentler daralıyor yollar daralıyor
kaldırımlar daralıyor daralıyor bahçeler bile,
daralıyor masallara sığmayan evrenimiz
yürekllerimiz daralıyor gün geçtikçe
oynayacak yer bırakın bize
önce cadde kenarları sonra kaldırımlar
bahçeli apartmanların bahçeleri
size ayrıldı sizin otomobillerinizle dolu
okulumuzun önü düşlerimizin içi
oynayacak yer bırakın bize
caddelere şimşek gibi fırlıyorsak
haşarılıktan değil yaramazlıktan değil
bizim olması gereken yerler bize yasak
büyükler söz anlamaz büyükler bencil
oynayacak yer bırakın bize
hey babalar abiler amcalar yöneticiler
bir makina yağımına kurban etmeyin bizi
aklınıza gelsin boş arsalarda oynadığınız günler
ama şimdi boş arsalar bile otomobil sergileri
oynayacak yer bırakın bize

Çocuk ve Korku

Faruk Uysal

yağmur yağıyor üşüyorum
anne ben korkuyorum
gece karanlık
yağmuru getiren melekleri göremiyorum
anne ben korkuyorum
bir saat sesi
bir gece sessizliği
karıncalara ninni söylemiş Süleyman
Süleyman'ı duyamıyorum
kapılar gıcırıyor
anne ben korkuyorum
dev karanlıklar emer kanımı
içimin kırık aynasıdır yalnızlık
kalmadı kalbinde aşk ve ışık
böyle diyor babam
anne ben korkuyorum
rüzgârı bilmeyen saçlarıma
güneşe doymayan düşlerime
yetmiyor bir güneş
istiyorum bir güneş daha yaratsın Allah
anne ben korkuyorum

Dünyanın Bütün Çocuklarına Karşı Yazılmıştır

Fazıl Hüsnü Dağlarca

Hepiniz elele bir halka yapsanız
Rüyadan ve şarkıdan bir halka
Ve almasanız kimseyi ortanıza
Benden başka
Masallar gibi silinse etrafımız
Şehzadeniz olsam sizin
Biz mektebi ve dersi ebediyen terkettik
Ne olurmuş anneler vermezse izin

Topuğunu öpen çimen
Bize el eden ellerin
Bize el sallayan çocuk
Ayakta zor duran çocuk

Çocuklarım

Rıfat Ilgaz

Sizi ben yoklama defterinden öğrenmedim
Haylaz çocuklarım
Sınıfın en devamsızını
Bir sinema dönüşü tanıdım
Koltuğunda satılmamış gazeteler
Dumanlı bir salonda
Kendime göre karşılarken akşamı
Nane şekeri uzattı en tembeliniz
Götürmek istedi küfesinde
Elimdeki ıspanak demetini
En dalgını sınıfın
Çoğunuz semtine uğramaz oldu okulun
Palto ayakkabı yüzünden
Kiminiz limon satar Balıkpazarı'nda
Kiminiz Tahtakale'de çaycılık eder
Biz inceleyeduralım aç tavuk hesabı
Tereyağındaki vitamini
Kalorisini taze yumurtanın
Karşılıklı neler öğrenmedik sınıfta
Çevresini ölçtük dünyanın
Hesapladık yıldızların uzaklığını
Orta Asya'dan konuştuk
Laf kıtlığında
Birlikte neler düşünmedik
Burnumuzun dibindekini görmeden
Bulutlara mı karışmadık
Güz rüzgârlarında dökülmüş
Hasta yapraklara mı üzülmedik
Serçelere mi acımadık kış günlerinde
Kendimizi unutarak

Anneler ve Çocuklar

Sezai Karakoç

Anne öldü mü çocuk
Bahçenin en yalnız köşesinde
Elinde siyah bir çubuk
Ağzında küçük bir leke
Çocuk öldü mü güneş
Simsiyah görünür gözüne
Elinde bir ip nereye
Bilmez bağhyacağını anne
Kaçak herkesten
Durmaz bir yerde
Anne ölünce çocuk
Çocuk ölünce anne

Haluk'un Bayramı

Tevfik Fikret

Baban diyor ki: "Meserret çocukların yalnız
Çocukların payıdır!" Ey güzel çocuk dinle:
Fakat sevincinle
Neler düşündürüyorsun bilir misin? Babasız
Ümitsiz, ne kadar yavrucakların şimdi

Seyretsem yüzünüzü birer birer
Ve birer birer seyretseniz beni
Garip saadetler duysak
Bayramlıklar kadar yeni
Nasip değil sadece gökler midir
Üstümüzden ninniler gibi geçen
Yavaşça görünürken karşı dağlar
Oyuncaklar mı hatırlarız devlerden
Gülsek küçük fidanlara sebepsiz
Mesela uçan kuşlar bir tuhaf gelse bize
Ve gölgesinde altın karanlıkların
Deliler gibi âşık olsak kendimize
Hani geçen sene kopan uçurtmamız
Kim bilir şimdi nereye gitti?
Uykular ve güller arkasından
Oyunlar ki Allah'ın selâmeti
Siz dünyanın bütün çocukları geliniz
Rüyadan ve şarkıdan bir halka
Ne olur almayınız kimseyi
Ortanıza benden başka

Uykuda Çocuklar

Ferit Edgü

Çocukları yatırdın mı? dedi adam.
Çoktaaaaann, dedi kadın.
Kimbilir nasıl bir düş görüyorlardır şimdi.
dedi erkek.
Kimbilir, dedi kadın. Git kulaklarına fısılda
istersen.

Filistinli Çocuklara Birinci Şiir

Gökhan Akçiçek

Anneler,
Ninniler biriktirin
Çok çok ninniler.
Yerleştirin bir zarfın içine
Öpücüklerinizle pullayın;
Akdenize doğru
Uçan her kuşla,
Filistinli çocuklara yollayın.

Anne

Haydar Ergülen

Sahiden senden mi doğdum anne
yollar nehirlere kuşluk vakitleri dururken
bir insandan mı doğar bir çocuk
anne senin yüreğin taş olsa dayanır mı
kuş olsa çiçek olsa gündüz olsa
kırılmaz mı acıdan bir sap menekşenin boynu
bu kez dağlar doğursun beni anne
sen de ılık yağmur ol
durmada yağ kanayan yerlerime.

Tayf

Hüseyin Atlansoy

–Hadi oğlum eve gir akşam oldu
Yemek soğuyor, baban kızacak
– Tamam anne, bir gol daha kaldı geliyorum.

Siyah-ı mâteme benzer terâne-yi ıy'di!
Çıkar o süsleri artık, sevindiğin yetişir:
Çıkar biraz da şu öksüz giyinsin, eğlensin:
Biraz güzellensin
Şu rû-yı zerd-i sefâlet... Evet, meserrettir
Çocukların payı; lâkin sevincinle
Sevinmiyor şu yetim, ağlıyor... Halûk dinle!

Çocuklar

Yavuz Bülent Bâkiler

Şimdi bütün çocukların elma bahçelerinde
Dağıtır saçlarını bir serin rüzgâr.
Ve gider sanki sesleri uzak iklimlere kadar
Salıncaklar sallanın.
Artık karanlığı hiç sevmiyorum.
Aydınlıkta çocukların masal gibidir gözleri,
Ve bir avuç suya benzer ince yüzleri
Işıklar yanın.
Bir beyaz sandal nasıl güzelse bir denizde
Çocuklar da öylesine güzeldir uykularında...
Sayıklayınca sanki güller açılır sulara
Anneler, babalar, uyanın.

Çocuk Duası

Ziya Gökalp

Her sabah erken
Uyanırım ben,
Derim gönülden;
Elhamdülillâh.
Bülbüller sazda,
Güller niyazda,
Derim namazda;
Elhamdülillâh.
Şimdi gün doğar,
Der hep insanlar,
Vazifemiz var:
Elhamdülillâh.
Buyurur Hünkâr,
Altun anahtar,
Mektebi açar:
Elhamdülillâh .
Her sabah erken,
Düdük ötmeden,
Sınıftayım ben:
Elhamdülillâh.

Çocuklar Bakıyorlar

Ziya Osman Saba

Çocuklar bakıyorlar, gözlerinde mavilik,
Bize bakıyorlar çocuklar, bir deri bir kemik.
Çocuklar tutamıyorlar ellerinde oyuncakları,
Çocuklar, koşamaz olmuş bacakları.
Bakıyorlar her akşam elimize,
Bir şey sormak ister gibi hepimize.
Benizleri sapsarı, hasta.
Çocuklar betbaht bu yaşta.
Kim getirip koymuş onları yanımıza:
Bakıyorlar çizgi çizgi alnımıza.